

יודל, אלפרד (1890-1946)

(Alfred Jodl). איש-צבא גרמני, יועצו הראשי של היטלר בענייני אסטרטגיה ומיבצעים צבאיים במלחמת-העולם השנייה. י' נולד בוירצבורג שבבאוואריה, ובמלחמת-העולם הראשונה שירת בעיקר בתפקידי מטה. אחרי המלחמה היה עד 1938 'ראש מחלקת ההגנה' (Chef der Abteilung Landesverteidigung) במטה הכללי. ב-22 באוגוסט 1939 מונה לראש מטה המיבצעים של הכוחות החמושים (Chef des Wehrmachtführungsstabes) (im Okw), והחזיק בתפקיד זה עד תום מלחמת-העולם השנייה. הוא ניהל, בכפיפות להיטלר ולפלדמרשל וילהלם קיטל, את כול מיבצעי הצבא, פרט למערכה נגד ברית-המועצות שנוהלה בידי מטכ"ל הצבא (OKH). י' צירף את חתימתו לצווים רבים ובהם הוראות להוציא להורג בני ערובה ולעשות פשעי מלחמה אחרים הנוגדים את החוק הבין-לאומי. ב-1940 הועלה לדרגת גנרל של הארטילריה, וב-1944 – לדרגת גנרלאוברסט (Generaloberst). ב-7 במאי 1945 חתם י', ברימס (רנס; Reims) על מסמך הכניעה של הכוחות החמושים הגרמנים על-פי הוראתו של אדמירל קרל דניץ, יורשו של היטלר. ב-1 באוקטובר 1946 דן אותו בית-הדין הבין-לאומי בנירנברג (ראה משפטים: משפט נירנברג) למיתה על פשעי מלחמה, וב-16 באותו חודש הוצא להורג בתלייה. בעת מאסרו בנירנברג הכתיב י' כמה תזכירים, ביניהם Betrachtung Ueber den Einfluss Hitlers auf die Kriegsfuehrung (הרהורים על השפעתו של היטלר על ניהול המלחמה). למרות אמונתו האיתנה בגאוניותו של היטלר הבין בעת המאסר כי למעשה ניצלו הפירר.